

D W Y

F A R W N A D,

A R F A R W O L A E T H

A N N E E V A N S;

M E R C H I ' R P A R C H E D I G

M r. M O R G A N E V A N S,

O ' R T Y ' N - Y - C W M, O A B E R - G W E S S I N

Y N S I R F R E C H E I N I O G :

Y R H O N A Y M A D A W O D D A ' R

B Y D Y 19. O C H W E F R O R.

M. DCC. LXXXIV.

P S A L. LXXXIV. 10.

—*Dewisawn gadw draws yn nhj fy Nuw o flaen
trigo ym mbebyll annurwioldeb.*

Pfal. xc. 6.

*Y boreu y blodeua, ac y tff; pryduatwn y torrir ef
ymaith, ac y gwywa.*

270530357x

1984

T R E F E C C A :

Argraphwyd, yn y Flwyddyn 1784.

Y F A R W N A D I.

1 **H**WI Gyfeillion hardd cariadus,
 Sy yn yr Eglwys filwriaethus,
C Yn preswyllo yn nhŷ'r ARGLWYDD,
 Tan y groes er maint y gwaradwydd,
 Ac sy'n dal eu ffordd yn ffyddlon,
 Tu a'r wlad er brad gelynion ;
 Teyrnas Ne', dedwydd le,
 Anedd le Duwiolion,
 Sydd yn canu draw yn gyfflon,
 Wedi myned dros yr afon.

2 Clywch beth rhyfedd yn ein dyddie,
 Yn y Gwanwyn daeth yr Hydre ;
 Wedi i'r egin darddu allan,
 Yn y blodau rhodd y crymman ;
 Dyma alarnad profiad pruddedd,
 Nani aeth i'r Byd di-ddiwedd !
 Wedi bod, dan y rhod,
 Yn hynod rai dyddie,
 A 'malawodd a'n cyntedde,
 Ac aeth i w thrag'wyddol artre.

3 Nid yw angau yn wastadol,
 Yn myn'd 'nol rheswm cyffredinol ;
 At yr henaint clafaid clwyfus,
 Ond at y te'ngetid gwiwlan gweddus ;
 Wrth ddal sylw mi ganfydda',
 Rai mhlith eraill draw ac yma,
 A blodau'r bedd, yn eu gwedd,
 I'w gweled yn ole,
 Etto yn mwynhau munude,
 A'r iau o oedran yn myn'd adre.

4 Gwyn eu byd y meirw dedwydd,
 Ychaf sy'n marw yn yr ARGLWYDD.

8 O! fy Chwaer mae'n alar imi,
 Feddwl rhoddi ffarwel itti;
 Mi'th welais ar y ffordd yn ffyddlon,
 Yn teithio yn fymyl tu a Sion;
 Yn ceisio tynnu yn erbyn tonnau,
 Ar ôl y sanctaidd gywir Seintiau;
 Gwneft trwy'r wlad, i dy draed,
 Gerddediad glân golau,
 Ac heb droi y clôff o'r llwybrau,
 O! mor gymmwys oedd dy gamrau!

9 Ti fuost yma yn dra enwog,
 Yn dy broffes yn flodeuog;
 Fel Olewydden ir a ffrwythlon,
 Wedi 'i phlannu wrth yr Afon;
 A'th ddail yn lās heb wywo gronyn,
 Trwy rinwedd nôf y nefol wreiddyn;
 Trwy dy ffydd, nos a dydd,
 'Roedd cynnydd dy grefydd;
 Ond sylwi ar deimladau newydd,
 O'it yn barod iddo beunydd.

10 Wrth wel'd gelynyion creulan cyfrwys,
 Yr o'it yn fynych iawn yn ofnus,
 Rhag nad oeddit ti mewn purdeb,
 Wedi adnabod grym duwioldeb;
 Ond dy ymfroft oedd er hynny,
 Ddydd a nos ynghroes yr IESU;
 Dyma o hyd, yn y byd,
 Oedd ergyd dy Yspryd,
 Cael adnabod fod dy fywyd,
 Wedi ei guddio yn dy anwilyd.

11 Ti fuost ddyfal iawn i chwilio,
 Rhag y galle'th fail di figlo;
 Nid rhyw hanes bell am bethau,
 A'th ddaliai i'r lan o tan gyfuddiau;
 Ond adnabod fod yr IESU,
 Ar dy Yspryd gwan yn gwenu,

Gwel'd ei wedd, teimlo ei hedd,
Oedd dy wledd hyfryd;
Ond pan guddiai ei wyneb-pryd,
Yn wastad byddit mewn rhyw ofid.

12 Gwael a fuost yn y gwely,
A'th wedd egwan yn gwanychu;
Llawer gwaith i'th welais yno,
Yn dra llwythog yn och'neidio;
Blodau natur oedd yn gwywo,
Ond dy Yspryd yn adfywio;
Angau du, gelyn cry,
Oedd yn hŷ yno,
Arnat ti yn dechreu gweithio,
Nes oedd sylfaeni'r tŷ yn figlo.

13 Ond o'r diwedd daeth yr oriau,
I ti orphen ar dy fiwrnau;
A myn'd i gwrdd â'r gelyn ola',
Lle nad oes arfau i ryfela;
Ond rhyfedd elw oedd marwolaeth,
Am fod CRIST yn fyw i'th eilwa'th;
Dros brydnawn, irad iawn,
Arosodd wylofain,
Daeth y boreu hardd drachefen,
Byth ni chlywir di yn ochen.

14 Beth a dal i'm wylo dagre,
Wrth fyfyrto dy fyn'd adre;
Ni welai mwy o'th wyneb gweddus,
Ac ni chlywai'th lais cariadus!
Yn fy annog i ddiwygio,
A gadael fy ynfydrwydd heibio,
Pan bawn i'n ffôl, yn myn'd ar ôl
Bydol wrth-ddrychiau,
Ti'm cynghorit hwyr a borau,
I'mo'yn 'n ymhell am well tryforau.

14 Dywed na gwyfeillion newydd.

A weli neb ymhlith nefolion,
 A geraist ymma yn dy galon?
 Ac aeth yn lân o'th flaen flynyddau,
 Yn iach uwch nen i ben eu siwrnau?
 Ti ge'ft fraint, gyd â'r Saint,
 Rhyfedd faint honno!
 Sef cael gorphwys lle na's gallo,
 Neb gelyniau mwy dy flino.

16 A wel'd di yna'r dyrfa ddedwydd,
 Y rhai a rifodd y Difeinydd?
 Pedair mil a faith ugein-mil,
 Oedd y rhai'n i'w cyfri'n gynnill;
 A ddaeth trwy ras i'r ddinas ddiogel,
 Maes o lwythau meibion *Israel*,
 Dyna'r llu, sanctaidd fy,
 Frý mewn llawenydd,
 Gyd â'r OEN ar Sion fynydd,
 Ac yn eu genau ganiad newydd.

17 A wel'd di yna dyrfa heb honno,
 Na ddichon tafod byth eu rhifo?
 Wedi dod o amryw leoedd,
 Pob rhyw Bobloedd, Llwythau, ac Ieithoedd?
 Y rhai a brynwyd o blith dynion,
 Yn hardd eu gwedd mewn gynau gwynion,
 Ger bron yr OEN, heb ddim sôn,
 Am boen na griddfan,
 Y rhai o'r cyfudd mawr ddaeth allan,
 Ai un o'r rhei'ny wyt ti'th hunan!

18 D'wed pa ryfedd ryw ragoriaeth,
 A weli yn y parthau perffaith?
 Yn y Sion orfoleddus,
 Ar y Sion filwriaethus?
 A pha ryw hynod wých wafanaeth,
 A ge'ft yng wlad dy Etifeddiaeth?
 A pha ryw wlêdd, hwyl a hêdd,

A pha ganiadau mewn cyttundeb,
Sydd yn ardaloedd anfarwoldeb ?

Ant. 19 “ Fy mrawd ’does ryngof fawr cyfeillach,

“ A neb rhyw ddaearolion mwyach ;

“ Llyngwyd pob perthynas gnawdol,

“ Gan y Bywyd mawr trag’wyddol ;

“ Ni all tafod marwol byth fynegu,

“ Y filfed ran a welai heddu !

“ Cês trwy ddrÿch, gweddaidd gwÿch,

“ I edrych o Nebo,

“ Ond mwynhad ymhell aeth heibio

“ I ddiun a ddarfu i’ m obeithio,

20 “ Dedwydd yw y rhai wahoddwyd,

“ I neithor hardd yr OEN a laddwyd ;

“ Ac a dderbynnir mewn mawr urddas,

“ I mewn i ’stafell y Brïodas ;

“ Llesfa llawer y pryd hynny,

“ *Arglwydd, Arglwydd, agor inni,*

“ Na fu erioed, dan ei nôd,

“ Yn dyfod fel defaid,

“ Yna’r Bugail mawr bendigaid,

“ A’u di-arddela fel dieithraid.

21 “ Gwir fod ffrwythau dyffryn Esgol,

“ Ar y ffordd yn dda ragorol ;

“ Er mai ’chydig ar drostanau,

“ O’wn i’n gyrraedd ar y gorau ;

“ Ond pan ddaethum mewn i’r Bywyd,

“ I feddi o ffrwythau’r tiroedd hyfryd,

“ Syppiau rhâd, Canaan wlâd,

“ Sy ymma’n wastadol,

“ Yn y Swpper mawr trag’wyddol,

“ ’Clywaist fi yna yn eu canmol.

22 “ O ! Fy mrawd ymhob cyn’lleidfa,

“ Cymmysg bobol welais yna ;

“ I le hae’r canu mwyaf o’r

- “ A phan byddem yn cymmuno,
 “ Judas fyddai'n rhyw-le yno;
 “ Calon ddu, dyna fu,
 “ Yn maeddu yn wastad,
 “ Ond yn awr ar dir fy Ngheidwad,
 “ Nid oes gylni yn fy nghariad !
- 23 “ Braint yn nyffryn Bacca chwerw,
 “ Yw cael y llynnoedd wedi eu llanw;
 “ A chael profi'r Pren pereiddia,
 “ Yn melufu dyfroedd Mara;
 “ Dyma sugnodd fy serchiadau,
 “ O hyd trwy fyd o orthrynderau;
 “ Gwel'd o mlaen, er dwr a than,
 “ Yr hafan ddymunol,
 “ Gwlad fy ngenedigaeth ddwyfol,
 “ Tre' fy nhrigfan yn drag'wyddol.
- 24 “ Pan o'wn yn croesi cras fynyddau,
 “ Da eu defnydd oedd y dafnau,
 “ 'Gefais gan fy Mhrynwyr perffaith,
 “ I lonni 'm henaid ar ei ymdaith;
 “ Ond 'nawr 'rwy 'n yfed yn ddi-attal,
 “ O'r dyfroedd gloyw fel y grisial,
 “ Llawn ryddhad, trwy y gwaed,
 “ Wy'n wastad yn brofi,
 “ Ac heb gwyno mwy am gulni,
 “ Na chalon galed byth ond hyyny.
- 25 “ Iddo ef yr hwn a'n carodd,
 “ Ac yn ei Waed ei hun a'n golechodd !
 “ Yn lân oddi wrth halogrwydd pechod,
 “ Ac euogrwydd ein cydwybod;
 “ Ac a'n prynodd trwy 'farwolaeth,
 “ Yn Etifeddion Iechydwriaeth :
 “ I FAB DUW, ein Prynwr gwiw,
 “ B'o bob rhyw anrhydedd :
 “ Dymuniad i'w gwrddu'n ddi-afydd

- 26 " 'Does arna'i newyn mwy na fyched,
 " Na dim dagrau'n llanw'm llyged ;
 " Ond bwytta ac yfed mewn modd addas,
 " Gyd â mhriod yn ei deyrnas :
 " Proft ei hêdd a gwerth ei haeddiant,
 " Gorfoleddu am faddeuant ;
 " Yfed gwin, pèr ei rîn,
 " Heb brinder un amfer,
 " Dyma'r fypiau fy'n y Swpper,
 " Hyfryd hîr ar dîr uchelder.
- 27 " 'Rwy' ymma 'nawr yn cyfeillachu,
 " A'r Patriarchiaid a'r Prophwydi ;
 " Apostolion a Merthyron,
 " A llu aneirif o Angylion !
 " Ond sylwedd fy nedwyddwch hynod,
 " Yw bod yn agos at fy Mhriod :
 " Dihuno wnês, yna cês,
 " A'i ddelw fy ngwisgo ;
 " Nefoedd i'm yw'r olwg arno !
 " A bod yn gyffelyb iddo. "
- 28 Ffarwel weddaidd fwynaidd forwyn,
 Llawenycha yn dy Frenin ;
 Mae'r meddyliau dy fyn'd adre,
 Yn orfoledd i mi weithie ;
 Wrth feddwl am elynion newydd,
 Sy ymma o hyd ym myd y cyftudd,
 A rhyw groes, ddydd a nos,
 Yn aros yn rhyw-le,
 Tithau 'hedaiſt i'r trigfanne',
 Sy uwch-law cyrhaedd temtafiyne'.
- 29 Nac achwyn mwy na chlwy na chlefyd,
 Nac un-rhyw gyftudd yn dy Yspryd ;
 Na hudoliaethau gwaetha'r gelyn,
 Na chorff o lygredd yn dy ddilyn :
 Na rhodio mwy heb lewyrch hyfryd,
 Wyneb firiol dy Anwyltd ;
 Pan aethost frý, i blith y llu,

Ofon angau aeth yn ango,
Yn y wlâd 'rwy't ti'n preswyllo.

30 Bellach *Nani* 'rwy'n distewi,
Ni chaf ymma mwy dy gwmp'ni;
Ffar-wel cyd-ddarllain, cyd-ymddiddan,
Ffar-wel cyd gerdded tu a'r Ganaan;
Ffar-wel cyd-wrando, cyd-weddio,
Ffar-wel mwyach gyd-ymdeimlo;
Ffar-wel chwa'r, weddaidd wâr,
Gyfeillgar gariadus;
Ffar-wel itti yn alarus,
Ffar-wel etto'n orfoleddus.

31 Un mîl faith-cant pedwar-ugain,
Pedeir ragor medd gwŷr Brydain,
Oedd oedran hardd ein HARGLWYDD hynod,
Er pan ddaeth E' i wisgo Dyndod;
Pump ar hugain ydoedd hithau,
Pan ei dodwyd gyd â'i Thadau:
Pridd i'r bridd, 'ro'w'd ynghudd,
Heb gystudd na chwyno;
Wrth Bant-y-Celyn ca'dd ei chuddio,
Hi g'od yn anlygredig etto.

Josia Efans a'i Cant.



YR AIL

F A R W N A D.

GWYR a gwragedd gwiwlan gweddedd,
Meibion mwynedd dofedd dwys;
Merched hefyd hafedd hyfryd,
Sy'n gwrthod gofid penyd pwys;
Gwrandewch hiraeth mewn cym'dogaeth,
Am ferch brydferth Eneth bur,
Nansy Evans lân arafaidd,
Dyma fwynedd waredd wir.

- 2 Mawr yw'r galâr fydd o ddeutu,
 Fry ac obry yma a thraw,
 Ac ymhlith y bywiol feini,
 Mae galaru ar bob llaw;
 Ar ôl y firiol Seren weddedd,
 Merch o rinwedd ac o ras;
 Yma ar daith ei phererindod,
 Gwir adnabod Duw a gas.
- 3 Yn ei phedwaredd blwydd ar bymtheg,
 Gwnai broffes landeg yn ei dydd;
 Ei bod yn profi cariad IESU
 Gan Dyftiolaethu hyn trwy ffydd,
 Yn ei ie'ngctid roedd yn hyfryd
 Ei gwel'd yn maslyd yn y gwaith,
 Ac yn llafurio fel Llawforwyn,
 Mewn yspryd addfwyn ar ei thaith.
- 4 Fel Doeth forwyn dyfal wyliau,
 A i lamp yn olau ymhorth y tŷ;
 Lle dewisie wneud ei chartre
 Ym mysg y llwythau gare'n gu;
 Hyd y gallodd pwy a welodd
 Ei lle hi yn wag gerllaw y bwrdd,
 Pan fyddau'r brodyr ar chwiorydd
 I addoli Duw yn cwrdd?
- 5 Nid yn farwedd nag yn segur,
 Ond mewn myfyr ar ddihun;
 A'i ferch yn gynnes a'i gwedd yn fymyl,
 Gwrandawai Efengyl Mab y Dyn;
 Gwrandao yr oedd hi am fywyd,
 Gwrandao am iechyd ac am nerth,
 Gwrandao am ole' i wel'd yn eglur,
 I ddringo'r llwybyr cywir ferth.
- 6 Ei chalon wan a'i hyspryd ofnus,
 Oedd yn alarus lawer pryd,
 Nid ofnau yn attal neu yn gorchfygu,
 Ond ei gyrru ymlaen o hyd,
 I'nofnau gat'el yn fwy diogel,

Lle yr oedd ei bywyd yn guddiedig,
Hi gredai hyn yngoleu yr haul.

7 Hi hoffai'r duwiol yn benodol,
Fel y cyfryw ar y llawr;
Y rhai debyg'fai wrth eu ffrwythau,
Oedd dan nodau'r Bugail mawr;
Ac er ei bod hi yn sefydlog,
A di-yfgog yn ei barn,
Ni ddyfytirai, ond hi barchai,
Deulu Duw bob cwr a darn.

8 Yn y teulu ac yn yr Eglwys,
O! Mor gymmwys oedd i'w lle;
Ei hyfrydwch a'i diddanwch,
Oedd ynghwmp'ni plant y Ne:
Cyn ymad'el rhoddai ffar-wel,
Yn ei bryd i'r ddaear ddu,
Mawr hiraethe am fyn'd adre,
At y Seintie perffaith fry.

9 Ffar-wel Nani rhaid rhoi fynu,
Heb helaethu ar hyn o gan;
Ti est yn gysson i fryn Sion,
At y cyeillon aeth o'r blaen;
Fa fodd 'rych yna yn cyd-wledda,
A pha ryw gyfeillachu fydd,
'Kwi yn methu egluro rhaid ymado,
Oni wawrio'r borau ddydd!

10 Pum-mlwydd ar hugain oedd ei hoedran,
Glywai yn gyfan nawr ar g oedd,
Pan ddarfu i'r llinn arian dorri,
Ei henaid at yr IESU a ffodd;
Mae yn anw'f'ini feddwl,
Ac etto yn swmbwl yn y cnawd,
Ni ddichon tafod byth fynegu,
Y fraint fod iddi GRISU yn nrawd!

Hy go' bingfane lle maent hwy'n rannu enwau'r Iesu